

Știința tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

1978 - Repere semnificative ale dezvoltării economico-sociale

ÎNNOIREA ȘI MODERNIZAREA, UTILIZAREA CU EFICIENȚĂ SPORITĂ A BAZEI TEHNICO-MATERIALE

Județul
Satu Mare
a îndeplinit
planul producției
industriale
pe primii doi ani
ai cincinalului

Telegramă adresată
C.C. al P.C.R.,
tovarășului
NICOLAE CEAUȘESCU

Într-o telegramă adresată C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu de comitetul județean de partid se arată:

Cu sentimentul unei furtive cămăși, revoluționare, Comitetul Județean de partid Satu Mare, respizând conducerea superioară de partid, dumneavoastră personal, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, realizând înregistrări, la 28 noiembrie 1977, a sarcinilor care au revenit industriei județului nostru pentru primii doi ani ai cincinalului.

CAMPANIA AGRICOLĂ La zi, în podgorii și livezi

În aproape întreaga țară, vremea se menține bună pentru efectuarea lucrărilor în câmp. Astfel, se desfășoară în bune condiții arăturile adânci de toamnă, fertilizarea organelor, lucrările în vii și livezi, pregătirea adăposturilor pentru animale etc. La toate aceste acțiuni participă un număr mare de tineri.

În timp ce mecanizatorii din județul Cluj finalizează arăturile pentru însămânțările de primăvară, pomicultorii execută întreaga gamă de lucrări impuse de perioada în care ne aflăm. În fermele unităților agricole de stat și cooperatiste din Baciu, Chinteni, Tașu, Bobilna, Cluj-Napoca, Huedin, ferme specializate în producerea de fructe se pun bazele viitoarelor recolte. În acest scop, lucrătorii organelor de la I.A.S. Baciu, în frunte cu mecanizatorii au reușit să încheie arăturile de toamnă, să fertilizeze cu îngrășăminte chimice întreaga suprafață prevăzută pentru această perioadă. În continuare, forțele umane și mecanice concentrate în livezi efectuează transportul și administrativul îngrășămintelor organice, primul stropit de iarnă și tăierile în uscat la pomii fructiferi. Astfel, până în prezent, oamenii care își desfășoară activitatea în fermele I.A.S. Baciu au reușit să transporte peste 3.000 tone îngrășăminte organice.

Cooperatorii din județul Buzău, sprijiniți de mecanizatori și sub îndrumarea specialiștilor progătesc de pe acum noi suprafețe cu vor fi plantate cu vii și livezi. Așa de exemplu, la cooperativă de producție din Săhăteni, unde cele 133 de hectare cu vie sînt arate, iar vii înăuntră este mustruită, se desfășoară acum lucrările pregătitoare pe o altă suprafață de 25 de hectare. După cum ne informază înagerul șef al unității, Constantin Andrei, pînă la

Dezvoltarea în ritmuri sustinute a industriei și agriculturii, a celorlalte ramuri productive — concomitent cu modernizarea structurală a acestora, precum și crearea condițiilor în măsură să asigure sporirea mai accentuată a nivelului de trai material și spiritual al poporului, necesită un efort susținut pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale, pentru înnoirea și modernizarea acesteia, dar mai ales pentru utilizarea sa în condiții de maximă eficiență. Planul și bugetul pe anul 1978 prevăd alocarea tuturor resurselor materiale și financiare necesare realizării vastului program de investiții, a cărui demnitate este confirmată prin cîteva date semnificative în caseta alăturată, ilustrind cu precizie caracterul profund științific și umanist al politicii partidului nostru.

Nu vom insista însă asupra cifrelor, ci mai cu seamă, asupra unor aspecte de ordin calitativ. O primă remarcă trebuie făcută referitor la îmbunătățirea structurilor investițiilor care demonstrează o orientare fermă spre creșterea ponderii acelor miltiune de producție care contribuie în mod direct la sporirea producției. Astfel, dacă volumul total al investițiilor în economia națională va crește cu 16,8 la sută față de 1977, efortul financiar absorbit de lucrările de construcții-montaj va fi doar cu 8,3 la sută mai mare. Aceasta determină o sporire mai rapidă a părții complementare — respectiv a resurselor alocate pentru dotarea cu mașini, utilaje și instalații ale unităților de producție libere, a celor devenite disponibile în urma reorganizării și optimizării fluxurilor de fabricație, pentru accentuarea ritmului de înnoiri și modernizare prin înlocuirea mijloacelor de producție uzate fizic sau moral. Fără îndoială, efectele vor fi dintre cele mai pozitive, atît asupra nivelului și modernizării producției globale, cit și asupra îmbunătățirii indicatorului „volumul producției la o mie de lei fonduri fixe” care caracterizează în gradul cel mai înalt eficiența utilizării bazei tehnico-materiale, care determină reducerea costurilor de producție și, în ultimă instanță, obținerea

● INVESTIȚIILE TOTALE în economia națională se vor cifra la 212,5 miliarde lei, cea mai mare parte fiind destinată sectoarelor productive, în special industriei, care va beneficia de punerea în funcțiune a 610 capacități mai importante ● AGRICULTURA va fi dotată cu 13.200 tractoare, 3.900 combine autopropulsate pentru recoltat cereale și alte mașini și va beneficia de punerea în funcțiune pentru irigații 289,7 mii hectare ● TRANSPORTURILE vor primi în dotare 217 locomotive Diesel, 3.400 autovehicule de marfă, 1.900 autoturisme pentru călători, 527 mii tdn nave maritime ● INVAȚĂMINTUL preuniversitar va beneficia în plus de 2.380 săli de clasă, 19.900 locuri în internate și 138 săli de gimnastică, iar cel superior de noi spații cu o suprafață de 28.980 m² și 6.000 locuri în cămine studențești.

unor beneficii tot mai mari — la nivelul unităților economice, principala sursă de finanțare a proiectelor de dezvoltare, atît

Demn de subliniat este și faptul că planul stabilește creșterea aportului cercetării și ingineriei tehnologice proprii a industriei românești la realizarea vastului program de modernizare și înnoire a bazei tehnico-materiale, așteptind astfel forța mereu crescîndă a acestor importanți factori de activitate, alinierea lor la nivelul de vîrf atins pe plan mondial. Cîteva date sînt edificatoare — valoarea produselor noi și reproduse introduse în fabricația curentă în acest cincinal va reprezenta 45 la sută din producția constructorilor de mașini — ramură care asigură cu preponderență modernizarea bazei tehnico-materiale; producția de mașini-unelte grele, utilaje tehnologice, de electronică și electrotehnice, de mecanică fină și optică — subramuri de vîrf prin care se introduce progresul tehnic în toate ramurile economiei naționale — va cunoaște ritmuri de creștere mult superioare celorlalte prevăzute în planul cincinal.

Ceea ce determină în ultimă instanță realizarea în condiții de maximă eficiență a acestui vast program de dezvoltare, este calitatea și disciplina muncii din fiecare activitate — din întreprinderi industriale, de pe șantier și investiții, din unități de cercetare și proiectare. O atenție deosebită este necesară să se acorde pregătirii din timp a domeniilor de muncă pentru folosirea cu maximum de randament a mașinilor și utilajelor, atingerea în termene cit mai scurte a parametrilor proiectați, concomitent cu perfecționarea organizării producției și a muncii în toate întreprinderile. Sînt sarcini cărora trebuie să le răspundă prin tîpate exemplare de muncă, prin noi și fructuoase inițiative fiecare organizație U.T.C., fiecare tînar.

VIRGIL SIMION

Plata Neamț — pe teritoriile anulate în 1977 (noul cartier Dărmănești)
Fotografie de VASILE RANGA

OV. MARIAN

Vă ținem la curent cu evoluția tinerilor integrați pentru reeducare în colective de muncă

În intenția de a cunoaște drumurile pe care s-au înscris beneficiarii încercării ce le-o acordă societatea ca urmare a măsurilor adoptate de partid privind corectarea prin muncă a unor cetățeni care au săvîșit fapte pentru care legea prevede sancțiuni private de libertate, am făcut o vizită la Întreprinderea chimică „Prodcomplex” din Timișoara.

Colectivul nostru a primit, în declarația lui Dîșeghi, secretarului comitetului U.T.C., un număr de 34 de tineri eliberați din penitenciare și centre de reeducare. Hotărîrea noastră este să le cream o șansă de viață, să le acordăm din ce în ce mai multă încredere și să le oferim din ce în ce mai multă responsabilitate în munca noastră. La ora actuală 30

de tineri din cei 34 au satisfacția de a afirma că lucrează cinstit, se comportă ca niște muncitori adevărați. Mai avem

„Pe stradă nu mă oprește nimeni decît să mă întrebe ce fac, și pot răspunde acum, fără să-mi fie rușine”

— Colegii mi te-au prezentat ca pe un muncitor harnic, prietenos, disciplinat. Vorbește-mi deci, cum ai dobîndit aceste calități.
— După ce am fost externat

oferă munca, mîndria de a fi oameni în cadrul colectivului. La secția metal îl întîlnim pe Andrei Szasz, un tînar de 17 ani.

din centrul de reeducare am muncit pe un șantier de construcții. De mai bine de patru luni lucrez aici. Cînd, prin poartă, am văzut un muncitor Kalman Fazakas corpurile pom-pelor executate la „Prodcomplex”.
— Ai un prieten?
— Am mulți. Dar cel mai bun este Kalman Fazakas.
— Ce ai învățat de la el?
— În primul rînd să văd ce e bine și ce e rău. Apoi, să am încredere în oamenii și în munca cinstită. Să mă conving că prin aceasta mi pot câștiga un viitor în viață, să mă afirm. Am descoperit că

M. BORDA
(Continuare în pag. a II-a)

O imagine obișnuită de muncă într-unul din laboratoarele Combinatului de fibre sintetice din Săvinești
Fotografie de VASILE RANGA

Un oraș născut din cupă de excavator

„Enciclopedia României” editată de Gusti ne indică Zalău, în 1938, tot capitală a Sălajului; cu 7.778 locuitori, dar înregistrind o descreștere naturală de 4,6 la sută. Industria orașului Zalău în acei „ani de vîrf ai României burghize” se reduce la două mori, plus o cârmărie! Și aici, cum spune Sadoveanu, nu se întîmpla nimic. Potrivindu-se atîtor localități, realitatea a împus ca un proverb formularea marelui scriitor. Nu se întîmpla nimic la Zalău. Ani, zeci de ani! Astăzi, în 17 zile, din calendarul anului 1977, la Zalău se realizează întreaga producție a anului 1965. Acesta este cel mai de seamă eveniment care se produce cotidian la Zalău. „Dinamica dezvoltării” este punctată zilnic cu evenimente ca: „deschideri de șantier”, „fundatiile de fabrică”, „probe tehnologice”, „produse competitive”, „cifre de plan”, etc. În 1968 oamenii se mîndreau „pe linia industriei locale”, cu o secție de scune, o secție de dulapuri și cu niște ateliere dotate cu strunguri antrenate cu curele. Noua împărțire administrativă din 1968 urma să schimbe ra-

REPORTAJUL NOSTRU

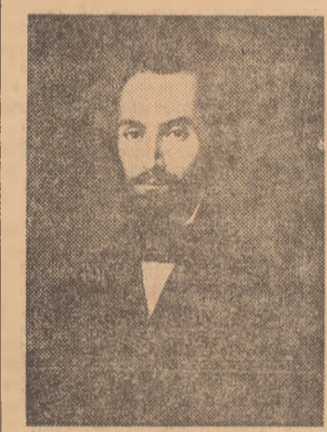
● În 17 zile din calendarul de astăzi — producția anului 1965 ● Unde se află fabrica, a apărut și școala fabricii ● 17.000 noi locuri de muncă, din cele mai frumoase meserii, îi așteaptă pe tinerii Sălajului ● Împărțirea administrativă din 1968 nu tăia doar linii pe harta țării, ci fixa o perspectivă spre viitor!

an, pînă ce trec nouă, citim astăzi, la un bilanț doar intermediar și deloc stabil, noile statistici ale Zalăului: producția industrială a crescut din 1968 de 13 ori; nucleul muncitoresc, creator de bunuri și valori a sport, ajungînd la 9.000 de muncitori; diversificarea economică cuprinde astăzi ramuri industriale cu tehnologii de vîrf ce au solicitat meserii noi și foarte multă pregătire profesională: Întreprinderea de conductori electrici emailați, Întreprinderea de armături industriale, filatura de bumbac, diverse industrii alimentare etc. au îmbogățit cadrul economic al

orașului. Productivitatea muncii — indicator semnificativ ce ne arată gradul hărniciei oamenilor de aici a crescut în acest an de 4 ori. „Dezvoltarea industrială, imi spune tovarășul Alexandru Cozac, secretar cu probleme economice la comitetul orășenesc de partid, a îmbogățit și diversificat rețeaua învățămîntului. O nouă industrie cere o nouă școală: Pentru „Armătura” s-a creat un grup școlar și un liceu care pregătesc muncitori și maeștri; pentru constructori avem un liceu industrial de chimie, menit să formeze noile cadre necesare obiectivelor ce vor intra în funcțiune în viitorul an — industria de anvelope, Întreprinderea de țevi fără sudură, Integrata de țesături subțiri de în. Unde am fixat fabrica, a apărut și „școala fabricii”, legare directă a învățămîntului de viață, de necesități. Nu există tineri calificați într-o meserie ce sînt nevoiți să meargă în alt județ pentru că la noi n-ar exista această ramură economică. Pînă la sfîrșitul cincinalului, „Armătura” își dublează capacitățile, Întreprinderea electrotehnică de conductori emailați și va sporta de 5 ori productivitatea pînă în 1980. Pentru programarea științifică a datelor se proiectează în prezent un oficiu teritorial de calcul conectat la sistemul electronic de calcul electronic care ne va asigura o „bancă de date”. Era nepotrivit să vorbești acum 10 ani, la Zalău, despre calculatoare electronice. Industrie înseamnă civilizație, o industrie pentru care depunem eforturi s-o

ION MARCOVICI
(Continuare în pag. a II-a)

Un nume, un simbol în calendarul istoriei noastre NICOLAE BĂLCESCU

Evocare
a personalității
marelui patriot
și luptător
revoluționar,
cu prilejul
comemorării
a 125 de ani
de la moartea sa

- O viață închinată marilor idealuri naționale
- Cu viziunea profundă a devenirii patriei

IN PAGINA A 2-A

Conferințe de dare

de seamă și alegeri

în organizațiile U.T.C.

- COMPETENȚA PROFESIONALĂ, DISCIPLINA MUNCITOREASCĂ — ATRIBUTE ALE TINĂRULUI UTECIST
- LA ÎNĂLȚIMEA MARILOR SARCINI CARE REVIN TINERILOR, CE LI SE ARATĂ

IN PAGINA a 3-a

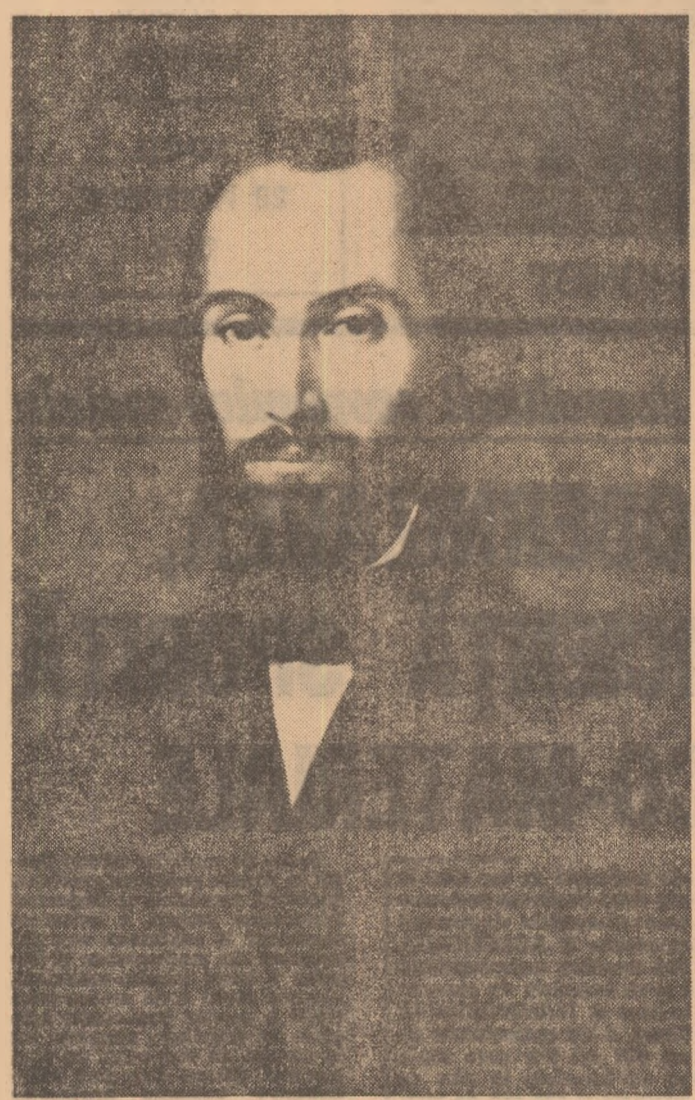
UN NUME, UN SIMBOL ÎN CALENDARUL ISTORIEI NOASTRE

N. Bălcescu
O VIAȚĂ ÎNCHINATĂ
MARILOR IDEALI NAȚIONALE

Istoric și om politic, filosof și literat, Nicolae Bălcescu a înfrunțat, în peisajul vieții sociale-politice românești din veacul trecut, acea multilaterală personalitate pentru care nimic nu a fost mai scump decât patria sa, patrie care însemna înțreg teritoriul locuit de români, peste fronturile nedrepte impuse de marile puteri.

La numai 21 de ani, Bălcescu a participat activ la mișcarea revoluționară din 1840 condusă de Dimitrie Filipescu, eveniment marcat al istoriei noastre, însoțit pentru caracterul său, de veritabilă repetiție generală pentru epoea de la 1848. Călit în focul luptei pentru libertate și dreptate, Nicolae Bălcescu a înțeles necesitatea temeinică pregătirii a viitoare revoluții și s-a consacrat cu toate puterile alt-cătorui programului său, fundamentat pe ideile esențiale ale unității și independenței poporului român, ale abolirii relațiilor de producție anacronice, frâne în calea dezvoltării țării române.

Simbol viu al unei epoci de adevărată prefăcări în viața și istoria poporului român, Nicolae Bălcescu a rămas pentru generațiile care l-au urmat un exemplu înălțător de revoluționar și patriot. Cinstindu-și memoria, apărându-și adevărata valoare viața, lupta și opera, mereu actuală prin reverența marilor sale idei, constructorii de azi ai României socialiste făuresc în patria lui Bălcescu și a tuturor iluștrilor noștri strămoși o societate liberă și demnă, o țară puternică, independentă și suverană. Este cel mai înalt omagiu adus înaintașilor, tuturor aceluia care au pus, la timpul lor, o piatră la temelie marelui edificiu realizat astăzi.

Dr. VASILE NICULAE

CU VIZIUNEA PROFUNDĂ
A DEVENIRII PATRIEI

Nicolae Bălcescu este un classic al istoriografiei românești, al culturii naționale. El este, în primul rând, autorul acelei lucrări unice „Istoria românilor sănt Mihail Voievod Viteazul”, care își păstrează peste timp, pentru orice român, aceeași forță emoțională, tulburătoare. Bălcescu este, totodată, unul dintre primii istorici care au cercetat rolul și locul armatei românilor pe o întinsă perioadă de timp, la fel „Starea socială a muncitorilor plugari”, precum și probleme referitoare la situația țării române în prima parte a secolului al XIX-lea, inclusiv „mersul revoluției la români”.

Secretul perenității operei istorice a lui Bălcescu stă, după părerea noastră, în faptul că istoricul a conferit permanent un scop cercetărilor sale. El a văzut în cartea de istorie nu o carte oarecare de știință, de erudite documentară, ci o carte necesară fiecărui cetățean al țării sale. Necesară, în ce scop? Fără îndoială nu numai al instruirii și al informării lui cu privire la datele din trecut al poporului român, ci și — se poate spune chiar mai ales — al educației lui patriotice.

Iată pentru ce Bălcescu a cercetat istoria și a evocat din istorie tocmai acele evenimente care stăruie cauza mare a poporului la mijlocul veacului trecut. Figura domnitorului Mihail Viteazul a fost așezată nu întâmplător în centrul activității sale de cercetare istorică, socotit că era „simbolul unității naționale”.

Pe aceeași linie, a dragostei și respectului pentru trecutul poporului său, Bălcescu, la fel ca alții istorici din prima jumătate a veacului trecut, a pus în evidență îndelungată tradiție de viață statală independentă sau autonomă a românilor, rolul lor în apărarea și expansiunea europeană de pe vremea otomană.

Apreciind însemnătatea luptei antiotomane a românilor în secolul al XV-lea, Bălcescu scria că „cei mai mari bărbați care

după cum dovedesc actele internaționale încheiate de români în secolele XV—XVIII. Profunda cunoaștere a istoriei poporului român și a locului său în istoria universală l-a ajutat pe omul politic, pe conștientul revoluționar de la 1848, să înțeleagă cu o clarviziune științifică remarcabilă iminenta realizare a Unității, a constituirii statului modern român. Într-o scrisoare din 1859 către A.C. Golescu, Bălcescu prevedea că „Unirea Țării Românești și a Moldovei este un fapt acceptat de toată lumea, chiar și de ruși și înfăptuirea ei nu poate întârzi”. Mai mult, referindu-se la perspectiva Unirii Transilvaniei, care va mai întârzi o jumătate de secol, Bălcescu adăuga: „Românii din Austria... cer o deplină înțelegere cu multă tărie a se constitui într-un singur corp național de trei milioane și jumătate și până la urmă vom reuși. Cind două mari grupe de 4 milioane și 3 milioane și jumătate de români vor fi constituite în chip strălucit, cine va putea să împiedice realizarea lor? România noastră va exista deci. Am o credință adevărată. Evenimentele l-au confirmat în chip strălucit pe marile istorici, chiar dacă Unirea Transilvaniei a fost împiedicată până în 1918 prin artificii creării Statului dualist austro-ungar.

produce acest secol în omierire lu români. Dracula V, Vlad Tepeș, Ioan Huniadi și filii său sfâșiate și, în sfârșit, Ștefan cel Mare plânz asupra acestui secol glorios”.

Se știe cu câtă energie Bălcescu a invocat — ca om politic intern și chiar o anumită independență în relațiile externe,

„Tara noastră românească nu fu niciodată supusă cu saba, ci de buna voință sa se recunoscu sub protecția turcilor”. Pe baza tratatelor (capitulațiilor) care stăteau raporturile româno-turcești, statele românești și-au asigurat autonomia internă și chiar o anumită independență în relațiile externe,

„Pe stradă nu mă oprește nimeni decit să mă întrebe ce fac”

(Urmare din pag. 1)
mule din lucrurile pe care și le dorește un tânăr și pe care eu am înțeles să mi le însușesc în mod necinstit se pot procura cu bani muncii de mine. Vă dați seama deci, că am motive de satisfacție.
Cum își petrec timpul liber?
— Am puțin timp liber. Nu am vreme să mă gândesc la ceea ce am fost și nici nu vreau. Mă gândesc la ceea ce pot deveni. Am fost sfătuit de prietenii mei și ajutat de organizația U.T.C. să mă înscriu la liceul școlar. Sint în anul I într-o clasă de mecanici. Simbata și duminica îmi dăruie părinții la diferite treburi, uneori mă plimb.
— Îți reproșează cineva condiția ta anterioară?
— Nu. Discuțiile cu părinții, cu colegii se desfășoară în jurul problemelor de muncă, de la școală. Mă simt foarte bine cind am de posesit lucruri bune.
— Ce părere ai despre tinerii care, în situația ta fiind, vădese încă pe drumuri întortocheate?
— Întodeauna sint niste cauze. În primul rând in ei însiși. În al doile rând, colectivul, pentru că toți trăim între oameni care prin deciziile favorizătoare

aparitia unor concepții greșite despre viață, formate în urma unor lecturi, spectacole rău interpretate. Eu am avut norocul să nimeresc într-un colectiv bun, mai puternic prin exemplul fiecărui membru decit colectivul în care am trăit înainte de înterare.
La o altă secție din cadrul aceleiași întreprinderi l-am întâlnit pe Otto Binda. Are 18 ani. Cind am fost reparatizat aici, sarcina mea de serviciu era asigurarea curățeniei în secție. Dar cum muncitorii își îngrijesc locul de muncă, eu nu prea aveam ce face. Acum, chiar dacă nu am calificat, sint pianțior. Aștept cu nerăbdare să începă cursul de calificare, după care voi putea fi alstat ca muncitor. Mă simt foarte bine cind mă întrebă cineva unde lucrez și-i spun că sint stantior la „Prodcomplex”, și nu mint că în acel moment aude pară sunetul stantiei, cind știu că lucrez pe mine eu înle am cumpărat cu bani mei, că aparatul de radio nu mi-l a nimeni din mind că este al meu, că pe stradă pot merge liniștit fără să-mi întore capul, știind că nu mă oprește nimeni decit să mă întrebe ce fac și că îl pot spune ce fac fără să-mi fie rușine.
În situația de a putea sta cu fruntea sus, de a-ți fi găsit ros-

Un oraș născut din cupă de excavator

(Urmare din pag. 1)
dezvoltăm armonios la Zalău și în tot județul, incit să aducă un spor de frumusețe acestor străvechi meleaguri. Vom avea nevoie de încă 17.000 locuri noi de muncă în meseriile: siderurgie, chimie, operatorie, țesături, filatură, țrefabri, construcții de mașini, construcții industriale și civile. Alți 17.000 de tineri vor fi pregătiți să învețe a manevra mașini și utilaje moderne, să supravegheze procese chimice, să elaboreze șarje de fontă și oțel. Industrie și civilizație. Acesta este senalul eforturilor noastre. Ne se pot naște fabrici, uzine și mari întreprinderi fără școli, fără doțori corepunzători, fără instituțiile timpului liber în care muncitorii își petrec în mod instructiv și creativ timpul său liber, după efortul de muncă. Casa de cultură și cinematograful modern recent construite vor fi completate cu o sală de sport „polivalentă”, o bibliotecă publică, un spital modern cu 720 paturi și o policlinică, noi spații comerciale și încă 6.000 de apartamente ce vor fi gata până la sfârșitul cincinalului.

Construcția noi pe bulevardul Gheorghe Doja din Zalău

CRONICA T.V.
de Florin Muguș

„Poate că ne grăbim, poate că filmele următoare din ciclul Bălcescu independentei, ciclu inaugurat simbolic seara, nu vor fi toate la înălțimea celui dintâi, dar ni se pare că trebuie să saluăm prezența acestor filme pe micul ecran ca pe un eveniment. Un eveniment artistic. Un eveniment cu bogate și întinse rezonanțe politice. Un eveniment al vieții noastre interioare.

lurte încredinate, ci și o lumină în plus, un accent anume care să transforme frazele lor în altceva decit în niste simple replici. Cuvintele din final ale lui Kogălniceanu erau și nu erau ale marelui om politic, erau și nu erau ale actorului. Vorba altcineva din discurs de el, un spirit mai înalt, spiritul unei mari națiuni aflate într-un moment crucial al existenței sale: „Fie ca această țară să nu mai fie tributară nimănui! (...) În stare de război, cu legăturile rupte, ce sistem? Sintem independenți. Sintem o națiune de sine stătătoare”. Era pentru prima oară, în 1877, cind se rostiau aceste cuvinte, pentru prima oară după secole de zăbucimată istorie. Iar creatorii filmului au știut și au fost în stare să ne transmită și nouă senzația extraordinară de început, de zguduitor și eroic început, pe care trebuie s-o fi trăit conștientul nostru de acum un secol.

ment crucial al existenței sale: „Fie ca această țară să nu mai fie tributară nimănui! (...) În stare de război, cu legăturile rupte, ce sistem? Sintem independenți. Sintem o națiune de sine stătătoare”. Era pentru prima oară, în 1877, cind se rostiau aceste cuvinte, pentru prima oară după secole de zăbucimată istorie. Iar creatorii filmului au știut și au fost în stare să ne transmită și nouă senzația extraordinară de început, de zguduitor și eroic început, pe care trebuie s-o fi trăit conștientul nostru de acum un secol.

JURNAL DE LECTURĂ
„Poezii“ și „Altoiuri“

O poezie „lucrată“ scrie Dinu Flămînd. Originea ei este de obicei strigătipic: „Vechiă catrice de pe picior / m-a artoat noaptea / poezii are știința doăzii confortului într-un vizibil efort de vitalitate. Uneori este și „fotografie”. „Păruț luminos imi aduce amintirea unor lacuri din Heliozia”. În „Insula” îl fascinează un peisaj exotic, presuspus a fi în afara țării: „Numai izdăpi plantății de maci carnoși, lanuri de Roua curcilor și luminșirii chematoare de Alidavandra, guri despartite de sus în jos, cu peștele de buză unduțoare. Despre mine de memorie, am trăit aici zecce zile / din anul o mie cinci sute optzeci și doi, de fat, până, pînă uneri, cincisprezece octombrie. După care am joi smul în istorie”. Altfel poezia lui abundă în nostalgia rurală: „noi n-am simbat prin poezie și popasuri / și n-am dormit în tonidă de cal somnul copilului pe-un brat de fin”. „Lingă imita ta / un cal cu bob alb roade încet odăz”. Ca orice poet cu orogulul bibliotecii Dinu Flămînd se lasă prins în orice pral consideratilor filosofice: „Marea linăe vetrele și le umple. Cine pe cine cuprinde și cine se lasă cuprins?”

„Poezii“ și „Altoiuri“
„An pod stă cămasa obuzului, pe o grindă / înșoară țigari negri de viespi / (...) Ce minunată arătați! Sipi aa... uuu... aaaa... / și acur negru își bate fala, / în paharul acesta cu lămpi vocale / zăc războiul ca mare în scoică”.

„Cu o amintire biagiană se deschide volumul Altoiuri (1976): „Merele-n noaptea străluminată / în gîmna casei se făcîri din mere / foșnesc în adăncuri așuse grădini / dormim de cu toamne pe-un munte de mere / (...) Să intri deodată la ele cu teamă / din frigid de-afară, cum intri în riu / s-alegi apoi marul cu numele nordic / în care se-ade boabe negre de grînă”. Viața acestor poeme aparține, de obicei, amintirii, ca într-o căutare a timpului pierdut: zona care mai frecventă a acestuia fiind „sub legmine fagi”. „O câpîdă de fin dimineața pe cîmp / o rădăcină de mure în rouă / mucegașul din aie urmește. Piciorul descult îl fine arbore, în drumul furnicilor.” Rareori tim-

după cum dovedesc actele internaționale încheiate de români în secolele XV—XVIII. Profunda cunoaștere a istoriei poporului român și a locului său în istoria universală l-a ajutat pe omul politic, pe conștientul revoluționar de la 1848, să înțeleagă cu o clarviziune științifică remarcabilă iminenta realizare a Unității, a constituirii statului modern român. Într-o scrisoare din 1859 către A.C. Golescu, Bălcescu prevedea că „Unirea Țării Românești și a Moldovei este un fapt acceptat de toată lumea, chiar și de ruși și înfăptuirea ei nu poate întârzi”. Mai mult, referindu-se la perspectiva Unirii Transilvaniei, care va mai întârzi o jumătate de secol, Bălcescu adăuga: „Românii din Austria... cer o deplină înțelegere cu multă tărie a se constitui într-un singur corp național de trei milioane și jumătate și până la urmă vom reuși. Cind două mari grupe de 4 milioane și 3 milioane și jumătate de români vor fi constituite în chip strălucit, cine va putea să împiedice realizarea lor? România noastră va exista deci. Am o credință adevărată. Evenimentele l-au confirmat în chip strălucit pe marile istorici, chiar dacă Unirea Transilvaniei a fost împiedicată până în 1918 prin artificii creării Statului dualist austro-ungar.

„Poezii“ și „Altoiuri“
„An pod stă cămasa obuzului, pe o grindă / înșoară țigari negri de viespi / (...) Ce minunată arătați! Sipi aa... uuu... aaaa... / și acur negru își bate fala, / în paharul acesta cu lămpi vocale / zăc războiul ca mare în scoică”.

„Cu o amintire biagiană se deschide volumul Altoiuri (1976): „Merele-n noaptea străluminată / în gîmna casei se făcîri din mere / foșnesc în adăncuri așuse grădini / dormim de cu toamne pe-un munte de mere / (...) Să intri deodată la ele cu teamă / din frigid de-afară, cum intri în riu / s-alegi apoi marul cu numele nordic / în care se-ade boabe negre de grînă”. Viața acestor poeme aparține, de obicei, amintirii, ca într-o căutare a timpului pierdut: zona care mai frecventă a acestuia fiind „sub legmine fagi”. „O câpîdă de fin dimineața pe cîmp / o rădăcină de mure în rouă / mucegașul din aie urmește. Piciorul descult îl fine arbore, în drumul furnicilor.” Rareori tim-

ta și a fost foarte greu! Lipsese experiența oamenilor. Totul era inedit, dar nu fermecător, ci greoi și anevos. Probleme grele aveam cu formarea și educația tinerilor. Și astăzi media de vîrstă pe platforma industrială a orașului este doar de 22 ani, desi unii au „îmbătrinit” cu 3 ani vechime. Orașul deveni un vast șantier. Mașini, macarale, utilaje grele, drumuri desfundate, praf sau noroșie, pestele care se suprapunea un zgomot continuu, zgomotul de fond al șantierului”. Părea un haos total, doar schiele și machetele constructorilor ne erau clare. Prin acestea, întvedeam ordinea și armonia viitoare a orașului. Treptat, după un an-doi-trei străzile se căpătău un nou contur, edificiile și noile fabrici ce se nășteau în lumina cu profuzul lor din otel și sticlă. Nouă, sălășienilor, nu ne mai place acum să ne comparăm cu

„Poezii“ și „Altoiuri“
„An pod stă cămasa obuzului, pe o grindă / înșoară țigari negri de viespi / (...) Ce minunată arătați! Sipi aa... uuu... aaaa... / și acur negru își bate fala, / în paharul acesta cu lămpi vocale / zăc războiul ca mare în scoică”.

„Cu o amintire biagiană se deschide volumul Altoiuri (1976): „Merele-n noaptea străluminată / în gîmna casei se făcîri din mere / foșnesc în adăncuri așuse grădini / dormim de cu toamne pe-un munte de mere / (...) Să intri deodată la ele cu teamă / din frigid de-afară, cum intri în riu / s-alegi apoi marul cu numele nordic / în care se-ade boabe negre de grînă”. Viața acestor poeme aparține, de obicei, amintirii, ca într-o căutare a timpului pierdut: zona care mai frecventă a acestuia fiind „sub legmine fagi”. „O câpîdă de fin dimineața pe cîmp / o rădăcină de mure în rouă / mucegașul din aie urmește. Piciorul descult îl fine arbore, în drumul furnicilor.” Rareori tim-

O valoroasă manifestare științifică dedicată
educării materialist-științifice a tinerilor

Desfășurat timp de două zile la București, simpozionul „Educația materialist-științifică a elevilor și studenților — componentă fundamentală a procesului instructiv-educativ” — a înfruntat toate condițiile unei dezbateri asupra temei: „Cum se poate și se poate organiza schimb de experiență. Organizatori — Ministerul Educației și Învățămîntului, Academia de Științe Școlare și Politice, Comitetul Central al U.T.C. și Comitetul U.A.S.C. și au primit să reunescă oameni de știință, studenți, profesori de liceu, acuzivi al comitetelor județene U.T.C. care s-au preocupat în mod deosebit de educația materialist-științifică a tinerii generații. Pornind de la conștientizarea și pronunțat caracter științific, ca de pildă

„Dimensiunea lăic-culturală și așteastă a educației socialiste”. „Principiile teoretice ale educației materialist-științifice a tinerilor — fundamentul procesului instructiv-educativ” — a înfruntat toate condițiile unei dezbateri asupra temei: „Cum se poate și se poate organiza schimb de experiență. Organizatori — Ministerul Educației și Învățămîntului, Academia de Științe Școlare și Politice, Comitetul Central al U.T.C. și Comitetul U.A.S.C. și au primit să reunescă oameni de știință, studenți, profesori de liceu, acuzivi al comitetelor județene U.T.C. care s-au preocupat în mod deosebit de educația materialist-științifică a tinerii generații. Pornind de la conștientizarea și pronunțat caracter științific, ca de pildă

științific a elevilor” — prezentarea de președintele Consiliului de Școli, Contribuția U.A.S.C. în creșterea și dezvoltarea procesului de învățămînt și al activității științifice — susținută de un secretar al Consiliului U.A.S.C.
Privind în sinteză Interdependența și coordonarea acțiunilor organizatilor de pionieri, U.T.C., asociației studențesce în ideea formării și dezvoltării activității sociale, simpozionul „Educația materialist-științifică a elevilor și studenților” s-a dovedit o experiență valoroasă care se cere reeditată an de an.
MONICA ZVIRINȘCHI

